

Sugrupavus visas dabartinės lietuvių kalbos balsių alternacijas, būdingas pirminių veiksmažodžių pagrindinių formų paradigmoms, išryškėja toks kiekybinės kaitos vaizdas:

Paveldėtoji apofonija	_____ / sinchroniškai / kokybinė (<i>keĩ-ša : kiĩšo</i>), mišrioji (<i>kėlia : kėlė</i>), kiekybinė (<i>pĩla : pýlė</i>) kaita
Vėlyvoji apofonija (neoapofonija)	_____ / sinchroniškai / kiekybinė (<i>dėga : dėgė, dėgti, plàkti : plāka, plākė; kýla : kilo, kilti</i>) kaita.

SMULKMENA

LIV

Kalbinius duomenis, imtus iš J. Otremskio (Otrębski) veikalo *Wschodnolitewskie narzecze twereckie. Część I. Gramatyka. – Kraków, 1934. Część III. Zapożyczenia słowiańskie. – Kraków, 1932*, paprastai traktuojame kaip Tverėčiaus tarmės faktus. Tačiau autorius juos ėmė ne iš paties Tverėčiaus, bet iš Guntauniūkų (tarmiškai Guntaunỹkų) kaimo, esančio maždaug pusiaukelyje tarp Tverėčiaus ir Adutiškio miestelių, kurio šnekta mažmožiais skiriasi nuo paties Tverėčiaus ir artimųjų jo apylinkių šnektos. Tyrinėtojams tai pravartu žinoti. Suprantama, Otremskio aprašytą šnektą ir toliau iš tradicijos vadinsime Tverėčiaus tarme, tik panaudodami jos duomenis lingvogeografijos reikalui, turime neišleisti iš akių šios pastabos.

Z. Zinkevičius